

ZPRAVODAJ⁶

POSLANECKÉHO KLUBU STRANY ZELENÝCH

VYDÁNO: 25. LEDNA 2008

WWW.ZELENI.CZ/ZPRAVODAJ

Obsah

1. Úvodní slovo Kateřiny Jacques
2. K volbě prezidenta aneb Václav Klaus je minulost, Jan Švejnar budoucnost
3. Ústava o volbě prezidenta
4. Životopis Jana Švejnara
5. Jan Švejnar v datech
6. První evropské dotace pro ČR podepsal Martin Bursík
7. Cizinecký zákon zohlední registrované partnerství
8. Bezpečný internet
9. Martin Bursík je ministrem životního prostředí rok a týden
10. V Poslanecké sněmovně proběhl seminář o protiraketové obraně
11. Ženy v politice
12. Martin Bursík jednal v Londýně hlavně o klimatu
13. Spolupráce s Českou asociací sport pro všechny
14. Novela „horního zákona“
15. Střípky ze zelené činnosti
16. Kresba na konec

www.poslanci.zeleni.cz

Občasník poslaneckého klubu Strany zelených

Úvodní slovo Kateřiny Jacques

Milé čtenářky, milí čtenáři,

aktuální číslo Zpravodaje Poslaneckého klubu Strany zelených se v několika příspěvcích věnuje blížící se volbě prezidenta republiky, která začne 8. února 2008. Strana zelených a Poslanecký klub už mají velký kus práce za sebou, tvrdý finiš nás však ještě čeká. Do volby jsme nominovali vlastního kandidáta a získali mu postupně, přes počáteční nedůvěru, podporu dalších politických klubů. Rozhodující boj o hlasy volitelů a volitelů Jana Švejnara teprve čeká, už dnes je ale jasné, že u veřejnosti vyhrává. Potvrdilo se tak něco ze zeleného idealismu, že i zdánlivě nemožné se může stát skutečností, když se ve správný čas učiní správné rozhodnutí a najdou se lidé, kteří přinášejí víze.

Otevírá se před námi možnost uzavřít jednu kapitolu naší posttotalitní politické transformace se všemi jejími negativy a přichází šance vykročit sebevědomě do nové, moderní existence naší státnosti. Jsem přesvědčená o tom, že zvolení Jana Švejnara by nebylo jen úžasným vítězstvím pro Stranu zelených, ale pro celou Českou republiku. Držme si tedy palce a nevzdávejme se do posledního okamžiku. Naše země nám za to stojí! A příště nechme volit naše občany a občanky, zaslouží si to.

Věřím, že vás zaujmou i další příspěvky.

Vaše Kateřina JACQUES

K volbě prezidenta aneb Václav Klaus je minulost, Jan Švejnar budoucnost

Pravomoci prezidenta jsou v našem státě omezené, nikoliv však zanedbatelné. Prezident není bez vlivu na exekutivu a moc soudní, byť nejde o vliv přímý, ale spíše zprostředkovaný. Hlava státu do značné míry ovlivňuje vztah veřejnosti k politice a současně vytváří obraz naší země v zahraničí. Význam prezidenta už dnes přesahuje význam prezidentských pravomocí.

Česká republika má nyní prezidenta, který je čestným předsedou významné politické strany a na jeho činech je to znát. Mrzí mě, že občanští demokraté propadají panice, když se objeví další silný kandidát na prezidenta, a případné nezvolení Václava Klause popisují téměř jako konec světa. Skutečnost, že se prezidentského klání účastní více než jeden kandidát, považují za přirozenou a pro demokracii blahodárnou. Dokonce i pro samotného vítěze prezidentského klání je výhodné, uspěje-li proti silnému soupeři. Hlasy volající po nadstranické hlavě státu sílí stejně jako zájem lidí se na volbě podílet. Prezidentování čestného předsedy jedné ze dvou nejsilnějších politických stran jim dodává na naléhavosti a kandidatura osobnosti bez úzkých vazeb na stranické sekretariáty zase nadějí, že se tento stav může změnit. Lidé se zamýšlejí nad tím, jakou podobu bude mít Česká republika v dalších letech. V zásadě se nabízejí dvě možnosti, jakou cestou se vydat. Můžeme varovat před podezřelými novotami zvenčí. Můžeme si

namlouvat, že u nás za pecí je ten nejlepší z možných světů. Můžeme si pěstovat svou včerejší podobu. Zbavíme se však možnosti posunout se dál, vyrovnat se s výzvami, které přináší současný složitý, globalizovaný svět.

Druhou možností je odhodit předsudky, nebát se a hledat nová řešení pro úkoly, které přicházejí. Hledat důstojné a efektivní místo v nově se formující Evropě, budovat silná partnerství a stavět na udržitelném rozvoji a vzdělanostní politice, zvolit cestu modernizace a efektivity. Výsledkem může být zdravé sebevědomí a získaný respekt. Na jednu z těchto cest nás povede také prezident země. Volíme tedy mezi minulostí a budoucností.

S jedním z kandidátů už máme konkrétní zkušenost. Máme možnost odpovědět na otázku, nakolik Václav Klaus hájí zájmy a názory občanů a nakolik pouze své vlastní. Nejzřetelněji se to projevilo v jeho vystoupeních týkajících se EU a ekologie. Ačkoliv výrazná většina našich občanů smýšlí proevropsky, prezident zastával a prezentoval postoj vyhraněně kritický až odmítavý. Témata ochrany životního prostředí a globálních klimatických změn zlehčoval a zesměšňoval, ačkoli se dostával do sporu se soudobými vědeckými poznatky, a navíc v době, kdy průzkumy veřejného mínění přinášely zprávy o tom, jak roste zájem veřejnosti o stav životního prostředí.

foto: Oldřich Škácha

Ukazuje se, že lidem není lhostejné, co si hlava státu myslí a jaké názory prosazuje. Činy obou kandidátů dokázaly během krátké doby zcela proměnit veřejné mínění. Zatímco stávající prezident odmítal televizní debatu, Jan Švejnar se vydal do regionů. Během necelých dvou měsíců dohnal Jan Švejnar současného prezidenta Václava Klause v oblíbenosti veřejnosti a podle aktuálních průzkumů by byl pro větší část dotazovaných dokonce lepším prezidentem.

Je škoda, že doposud nemohou prezidenta volit občané a občanky. Přímá volba prezidenta by jistě pomohla překlenout stávající propast mezi veřejností a politickou reprezentací a také by mohla znamenat důležitý impuls k větší angažovanosti voličů a k obnově důvěry v politiku a v politiky. Kdyby lidé mohli ve volbách projevit své postoje, zvýšila by se jejich účast v rozhodovacích procesech, a tím i zájem o politické dění. Věřme, že nás letos čeká poslední nepřímá volba. Ať je však volba přímá či nikoli, domnívám se, že Jan Švejnar má možnost přispět svým konsenzuálním pojetím politiky k uklidnění domácí politické scény a je schopen zajistit České republice respekt v zahraničí. Osobně budu volit Jana Švejnara. Vidím v něm budoucnost!

Kateřina Jacques

Ústava o volbě prezidenta republiky

Ústava České republiky pojednává o volbě prezidenta ve svých článcích 54 až 58.

Prezidenta republiky, jímž může být zvolen občan, který má právo volit a dosáhl věku 40 let, volí Parlament na společné schůzi obou komor. Ústava zároveň stanoví termín prezidentských voleb a to v posledních 30 dnech volebního období úřadujícího prezidenta republiky.

V prvním kole je prezidentem republiky zvolen kandidát, který získal nadpoloviční většinu hlasů všech poslanců (tedy minimálně 101) a zároveň i nadpoloviční většinu hlasů všech senátorů (minimálně 41). Neobdržel-li žádný z kandidátů požadovaný počet hlasů, koná se nejpozději do čtrnácti dnů druhé kolo volby. Tradičně však případná druhá (i event. třetí) volba následuje jen v několikahodinovém odstavu.

Do druhého kola postupuje kandidát, který získal nejvyšší počet hlasů v Poslanecké sněmovně, a kandidát, který získal nejvyšší počet hlasů v Senátu. Je-li více kandidátů, kteří získali stejný nejvyšší počet hlasů v Poslanecké sněmovně, nebo více kandidátů, kteří získali stejný nejvyšší počet hlasů v Senátu, sečtou se hlasy odevzdané pro ně v obou komorách. Do druhého kola postupuje kandidát, který takto získal nejvyšší počet hlasů. Pokud by se tedy voleb účastnili pouze dva kandidáti, a oba v jedné komoře Parlamentu obdrželi v prvním kole voleb shodný počet hlasů, postupuje do druhého kola pouze jeden kandidát – ten, který v druhé komoře obdržel více hlasů.

Pro zvolení prezidentem republiky v druhém kole volby vyžaduje Ústava volební zisk nadpoloviční většiny hlasů přítomných poslanců a stejného výsledku je nutné dosáhnout i u přítomných senátorů. Současně platí ustanovení čl. 38, který stanoví, že komory Parlamentu jsou způsobilé se usnášet za přítomnosti alespoň jedné třetiny svých členů. Při druhé kole voleb tak musí být přítomno alespoň 67 poslanců a 27 senátorů.

Pokud i druhé kolo voleb proběhne bez úspěchu, koná se nejpozději do čtrnácti dnů třetí kolo voleb, v němž je zvolen ten z kandidátů druhého kola, který získal nadpoloviční většinu hlasů přítomných poslanců a senátorů.

Pokud by nebyl prezident republiky zvolen ani ve třetím kole, konají se nové volby.

Milan Mraček

Životopis Jana Švejnara

Profesor Jan Švejnar je světově uznávaný ekonom v oborech ekonomie rozvojových zemí, práce a strategie transformací. Napsal více než sto článků, knih a studií, vyškolil několik generací ekonomů po celém světě, je členem čtených profesních asociací. Jan Švejnar je už několik let žádán Švédskou královskou akademií věd, aby nominoval kandidáty na Nobelovu cenu v ekonomii. (Poznámka: Ve snaze jednoduše formulovat fakt, že Jan Švejnar patří k ekonomům, kteří mají slovo při nominaci kandidátů na Nobelovu cenu, jsme na minulé verzi webových stránek uvedli formulaci se zavádějícím termínem komise. Za to se omlouváme.) Jan Švejnar je spoluzakladatelem Centra pro ekonomický výzkum a postgraduální vzdělávání (CERGA-EI) v Praze, osm let řídil Institut

Williama Davidsona na Obchodní škole na Michiganské Univerzitě. Je poradcem mezinárodních institucí, vlád a velkých podniků. Od počátku devadesátých let též působil v řadě správních a dozorčích rad, například ČSOB, Společnosti pro vědu a umění, GE Capital, Česká republika a SPT Telekom. Podobně jako mnoho sportovců, umělců i vědců má už několik desetiletí více než jedno působiště. Od roku 1990 dělí profesor Švejnar většinu svého času mezi Českou republiku a Spojené státy. Ve Spojených státech je profesorem ekonomie, obchodu a hospodářské politiky na Michiganské univerzitě, kde je též ředitelem Centra pro mezinárodní politiku. V České republice je předsedou řídicího a dozorčího výboru CERGE-EI, kde také působí jako vedoucí výzkumný pracovník.

Jan Švejnar se narodil v roce 1952 v Praze a v sedmnácti letech odešel za rodiči do emigrace. Na prestižní Cornellově univerzitě ve státě New York získal bakalářský titul a poté pokračoval v magisterském a doktorandském studiu na Princetonské univerzitě ve státě New Jersey. Jedním z jeho profesorů byl Sir Arthur Lewis, nositel Nobelovy ceny za ekonomii z roku 1979. Ve své doktorské disertaci rozvinul Jan Švejnar negociační model profesora Johna Nashe, který získal Nobelovu cenu za ekonomii v roce 1994 (a kterého později zpodobnil Russell Crowe v Oskarovém filmu Čistá duše). Po získání doktorátu přednášel Jan Švejnar ekonomii nejdříve na Cornellově univerzitě (1978-1987), poté na Pittsburské univerzitě (1987-1996) a od roku 1996 na Michiganské univerzitě.

Když se v Evropě v roce 1989 zhroutil komunistický systém, vytyčil si Jan Švejnar jako svůj hlavní úkol využít svých znalostí a zkušeností k tomu, aby přispěl k návratu své

foto: Lenka Hatášová

rodné země mezi vyspělé, vzdělané národy Evropy. Od počátku důsledně prosazoval zásadu, že tohoto cíle nelze dosáhnout pouze důrazem na ekonomické změny, nýbrž že tyto změny musí jít ruku v ruce s vytvářením nového právního rámce zaručujícího respekt k pravidlům hry a s budováním odpovědné a slušné politické kultury. V prosinci 1989 tak publikoval svou studii Strategie ekonomické transformace Československa, která zásadním způsobem ovlivnila diskusi o transformaci Československa. Od této doby je profesor Švejnar pravidelným komentátorem a občas i konstruktivním kritikem hospodářské politiky a politického dění v České republice. Spolupracoval s vrcholnými politiky všech listopadových vlád, byl ekonomickým poradcem prezidenta Václava Havla, své zkušenosti sdílel mimo jiné s premiéry Milošem Zemanem, Vladimírem Špidlou, Jiřím Paroubkem a Mirkem Topolánkem, s místopředsedy vlády Martinem Jahnem, Bohuslavem Sobotkou a Martinem Bursíkem, i s ministry Karlem Dybou, Janem Vrbou, Milanem Urbanem a Miroslavem Kalouskem.

Nejdůležitějším počinem profesora Švejnara po pádu komunismu bylo však založení Centra pro ekonomický výzkum a postgraduální vzdělání (Center for Economic Research and Graduate Education, CERGE) na Karlově univerzitě v roce 1991. Na vzniku tohoto nového vědeckého pracoviště se klíčově podíleli Josef Zieleniec, tehdejší rektor Karlovy Univerzity Radim Palouš, Pittsburská univerzita, a profesor Richard Quandt, poradce významné Mellonovy nadace. V roce 1992 se pak CERGE propojilo s rovněž nově vytvořeným Národohospodářským ústavem Akademie věd České republiky (The Economics Institute, EI), a dnes představuje CERGE-EI špičkovou instituci, na níž se vzdělávají stovky mladých českých i zahraničních ekonomů. Spolu s členy řídicího a dozorčího výboru získal profesor Švejnar pro CERGE-EI více než 500 milionů korun od nadací, fondů, vládních institucí a podniků.

Na Michiganské univerzitě byl také Jan Švejnar v letech 1996-2004 ředitelem ústavu Williama Davidsona, který se v této době stal jedním z hlavních center pro hospodářskou politiku v oblasti ekonomického rozvoje a transformace. Spolu s bývalou ministryní zahraničí USA, Madeleine Albrightovou, čestnou členkou ústavu, zorganizoval Jan Švejnar řadu konferencí v americkém Kongresu pro senátory, kongresmany a vyšší vládní činitele. Tyto konference přispěly ke kvalitnější formulaci americké zahraniční politiky vůči postkomunistickým zemím.

foto: Štěpánka Janíková

Manželka profesora Švejnara, Katherine Terrellová, je rovněž uznávanou profesorkou ekonomie a působí na Michiganské univerzitě v oboru ekonomie práce. Její skripta se stala první učebnicí ekonomie práce, kterou používalo české Ministerstvo práce a sociálních věcí začátkem 90. let, a řada jejích vědeckých publikací se týká České republiky. Do Česka přivezla desítky zahraničních studentů na stáže. Vyrostla v Latinské Americe, mluví stejně dobře španělsky jako anglicky, navíc mluví plyně francouzsky a díky letitým pobytům v Čechách a spolupráci s českými ekonomy má dobré základy v češtině. Syn Daniel Švejnar žije v New Yorku a jako bankéř se zabývá financováním investičních projektů větrné a solární energie. Daniel chodil v České republice dva roky na základní a střední školu a přitom hrál hokej s HC Sparta Praha. Dcera Laura Švejnarová nyní dokončuje bakalářské studium na Michiganské univerzitě v oboru psychologie.

Po roce 1989 získal profesor Švejnar zpátky české občanství, které ztratil v době komunistického režimu. Jeho dcera má také české občanství. V mládí Jan Švejnar závodil v ČSSR v lyžování a dodnes rád lyžuje. Také hraje tenis, hraje na kytaru, ocení dobré jídlo a pití, má rád klasickou hudbu a jazz, filmy Miloše Formana, romány Milana Kundery, písničky Voskovce a Wericha a Jiřího Suchého, divadlo na Vinohradech. Mluví plyně anglicky a francouzsky, pracovně se domluví rusky a španělsky. Má rád lidi, kteří mají smysl pro humor a nadhled a jsou ochotni bez předsudku a ješitnosti vyslechnout názory druhých.

www.jansvejnar.cz

Jan Švejnar v datech

- 1952 Narozen v Praze
- 1970 Odchází za rodiči do Ženevy (Švýcarsko) a posléze sám do Ithacy, NY, USA
- 1974 Bakalářský titul (B.S.), Cornell University, stát New York
- 1976 Magisterský titul (M.A.), Princeton University, New Jersey
- 1979 Doktorský titul (Ph.D.), Princeton University
- 1978-83 Odborný asistent (Assistant Professor), Ekonomie, Průmyslové a pracovní vztahy, Cornell University
- 1983-84 Stáž ve Středisku pro výzkum řízení a ekonometrie (Center for Operations Research and Econometrics, CORE) na Katolické univerzitě v Louvain, Belgie
- 1983-84 Poradce OECD, Paříž
- 1984- Konzultant Světové banky, Washington, D.C.
- 1983-87 Docent (Associate Professor), Ekonomie, Průmyslové a pracovní vztahy, Cornell University
- 1987-96 Profesor, Ekonomie, University of Pittsburgh
- 1990- Ekonomický poradce české vlády (prezidenta Václava Havla, premiéra Vladimíra Špidly, vicepremiéra Martina Jáhna, ministrů Karla Dyby a Bohuslava Sobotky)
- 1990-94 Člen Správní rady Amerického česko-slovenského vzdělávacího fondu (American Czech-and-Slovak Education Fund, ACSEF)
- 1991- Předseda Řídící a dozorčí rady CERGE (později CERGE-EI), Univerzita Karlova, Praha
- 1992-99 Zakladatel a ředitel Národohospodářského institutu (EI) Akademie věd ČR
- 1995- Člen poradního sboru Ekonomického institutu CASE, Varšava
- 1995-98 Člen správní rady Celonárodního kolegia pro sovětský a východoevropský výzkum (The National Council for Soviet and East European Research, NCEER), Washington, D.C.
- 1995-99 Spoluzakladatel a člen fakulty Ruského výzkumného konsorcia pro ekonomické vzdělávání (Russian Economics Education Research Consortium, EERC), Moskva
- 1995-99 Člen fakulty Čínského výzkumného programu pro ekonomické vzdělávání (China Economics Education and Research Program), Fordova nadace, Peking
- 1995-2001 Spoluředitel Programu transformací (Transition Programme) ve Středisku pro výzkum ekonomického řízení (Center for Economic Policy Research, CEPR), Londýn
- 1996- Profesor ekonomie, University of Michigan
- 1996-2004 Ředitel Institutu Williama Davidsona na Obchodní škole na University of Michigan
- 1996- Člen fakulty tří středisek, Středisko pro ruské a východoevropské studie (Center for Russian and East European Studies), Středisko pro evropské studie (Center for European Studies) a Středisko Evropské unie (European Union Center) na University of Michigan
- 1999-2003 Člen dozorčí rady GE Capital, Česká republika
- 2001- Člen správní rady Akademie ekonomických studií, Bukurešť
- 2001-04 Člen správní rady neziskové organizace Američtí přátelé České republiky (American Friends of the Czech Republic)
- 2001-05 Člen exekutivního výboru Rusko-amerického střediska pro ekonomii a obchodní vzdělávání (Russian-American Economics and Business Education Center, RAMEC), Uralská státní univerzita, Jekaterinburg
- 2002 Stáž ve Středoamerickém institutu podnikové administrace (Instituto Centroamericano de Administracion de Empresas, INCAE), Costa Rica
- 2002-05 Člen Správní rady Střediska pro nové a vznikající trhy (Centre for New and Emerging Markets, CNEM) na London Business School v Londýně

- 2003- Člen poradního sboru Evropské banky pro rekonstrukci a rozvoj (European Bank for Reconstruction and Development, EBRD)
- 2003- Předseda dozorčí rady ČSOB (pozastaveno v listopadu 2007)
- 2006- Poradce maďarské a turecké vlády v oblasti hospodářské politiky

www.svejnarpresidentem.cz

První evropské dotace pro ČR podepsal Martin Bursík

Martin Bursík v pátek 25. ledna podepsal na Ministerstvu životního prostředí historicky první schválené dotace ze strukturálních fondů pro ČR v programovém období 2007 – 2013. Seznam úspěšných žadatelů, který mu doporučil Řídící výbor Operačního programu

životního prostředí (OPŽP) a Rada Státního fondu životního prostředí obsahoval celkem 368 projektů podaných v první výzvě OPŽP. Životní prostředí se tak stane prvním programem ze strukturálních fondů pro období 2007 - 2013, ze kterého budou žadatelé z ČR čerpat dotace a to již od února t. r., kdy jim Státní fond životního prostředí může proplatit první faktury.

Řídící výbor Operačního programu Životní prostředí doporučil k podpoře celkem 368 projektů. Celkové náklady na schválené projekty činí téměř 10,3 miliardy Kč. Z prostředků Evropské unie bude v rámci první výzvy OPŽP dotována např. výstavba čistíren odpadních vod, stokových systémů, úpraven vody nebo přivaděčů a rozvodných

sítí pitné vody. Subvencováno bude pořízení nízkoemisních spalovacích zdrojů nebo nově budovaných rozvodů centrálního zásobování tepla (CZT), výstavba a rekonstrukce centrálních a blokových kotelen a lokálních zdrojů tepla využívajících OZE; zvyšování účinnosti energetických systémů budov; rekonstrukce otopných soustav, využití bioodpadů, separace a svoz odpadů; zařízení na úpravu nebo využívání odpadů, rekultivace starých skládek; rekonstrukce environmentálních vzdělávacích center.

„Největší zájem a také převís poptávky byl o projekty zaměřené na úspory energie a využití odpadního tepla, především zateplování budov a samozřejmě i významnou část podpory dostaly i dlouho připravované projekty čistíren odpadních vod a kanalizací“ vysvětluje Martin Bursík. Optimisticky vidí i šance škol a školek, pro které byla ještě v prosinci otevřena zvláštní, již třetí výzva: *„Do konce ledna je možné podávat žádosti na zateplení budov školských budov. Školy a školky tak stihnou stavební projekty realizovat o letošních prázdninách.“* Žádosti o podporu v rámci druhé výzvy jsou přijímány od 19. listopadu 2007 do 31. ledna 2008.

V první výzvě Operačního programu životní prostředí Státní fond životního prostředí obdržel celkem 707 žádostí. Od 3. září do 26. října 2007 byly přijímány projekty z pěti z celkem sedmi prioritních os a byla určena především pro žadatele z řad nepodnikatelských subjektů jako jsou obce, města a kraje, příspěvkové organizace, obecně prospěšné organizace, občanská sdružení nebo církve.

Výzva se zaměřuje na zlepšování stavu přírody a krajiny a je určena pro žadatele z řad krajů, měst a obcí, příspěvkových organizací, státních podniků a státních organizací, vysokých škol, občanských sdružení a obecně prospěšných organizací, právnických a fyzických osob - podnikatelů i nepodnikatelů.

Otevřena je také výzva pro tzv. velké projekty (nad 25 mil. euro) a na projekty jako je zateplování škol a školských zařízení, výstavba a rekonstrukce čistíren odpadních vod a stokových systémů. V rámci priority 1 (vodohospodářská infrastruktura) jsou podporovány projekty jak v obcích nad 2000 obyvatel, tak i projekty pro obce menší, které se nacházejí v územích vyžadujících zvláštní ochranu. Jedná se o výstavbu, rekonstrukci a intenzifikaci centrálních čističek odpadních vod a výstavbu, rekonstrukci a dostavbu stokových systémů sloužících veřejné potřebě. Cílem je zejména naplnit požadavky směrnice Rady č. 91/271/EHS, o čištění městských odpadních vod.

Petr Štěpánek

Cizinecký zákon zohlední registrované partnerství

Počátkem roku by se měla dostat do lavic senátorů a senátorek vládní předloha zákona, kterým se mění současně zákon o pobytu cizinců, zákon o azylu a zákon o policii. Sněmovna se zákonem zabývala téměř půl roku, ale přijala k němu poměrně málo pozměňovacích návrhů. Mezi těmi, které uspěly, byly návrhy, které jsem předložila společně s poslancem Ondřejem Liškou.

Jde především o kompromisní znění dvou ustanovení, která umožňují zbavit svobody žadatele o azyl (nová terminologie zákona používá nesrozumitelný pojem „žadatel o

mezinárodní ochranu“) po dobu, nebo po část doby, řízení o udělení azylu. Ze všech kontroverzních ustanovení novely byla právě tato dvě z hlediska lidských práv nejzávažnější. S ministerstvem vnitra se nám podařilo dojednat jasnější vymezení důvodů, kdy je možné žadatele o azyl zbavit svobody, stanovit skupiny žadatelů, které nebude možné takto internovat (například rodiny s dětmi nebo osoby nemocné), a také významně zkrátit dobu zadržení žadatele o azyl. Tato doba by nepřekročila čtyři měsíce.

V demokratickém právním státě by totiž neměl být a priori zadržován někdo, kdo by prokazatelně nepředstavoval konkrétní nebezpečí pro společnost. Pokud by tomu tak bylo, měla by policie tuto skutečnost (vždy v individuálním případě a v určité míře) zdůvodnit. Čili, vůči cizincům by se neměl uplatňovat skupinový přístup. Víím, že jde o velmi citlivé téma. Návrhy, které jsme s poslancem Liškou předložili, čerpaly mimo jiné z analýzy nevládních organizací, které se migraci dlouhodobě věnují. Ať už jde o Poradnu pro občanství, Multikulturní centrum Praha, Poradnu pro uprchlíky či Organizaci pro pomoc uprchlíkům. A určitě by se podle mne měla do diskuse o migračním právu v budoucnu zapojit také akademická pracoviště, novináři či advokacie.

Norma je velmi rozsáhlou úpravou a jsou v ní i vysloveně pozitivní změny. Kromě nezbytné implementace řady schengenských ustanovení je nutné ocenit, že se v cizineckém zákoně staví naroveň registrované partnerství s manželstvím.

V řadě ohledů jsou ale nové normy podle mého názoru vůči cizincům zbytečně přísné. Třeba v úpravě správního vyhošťování cizinců a v přístupu k nelegálním cizincům vůbec. Myslím si, že samotný nelegální pobyt nelze považovat za zločin. Teoreticky by se nelegálně pobývajícím cizincem mohl stát každý, komu ukradnou cestovní pas a on nemá v České republice zastupitelský úřad svého státu. Proto by sankce za nelegální pobyt měly být přiměřené, samozřejmě odrazující, ale nikoli zcela zničující, jak tomu často dnes je. Zákony kladou cizincům do cesty mnoho byrokratických překážek. Komplikují jim život, ale ty skutečně „nežádoucí“ cizince stejně neodhalí. Jak jinak si lze třeba vysvětlit, že v České republice už mnoho let pracují šičky ze Severní Koreje, otročíci pro severokorejský diktátorský režim (jejich plat jde rovnou na konto severokorejské ambasády) a jsou pod neustálým dozorem svých „tlumočnicků“-dozorců? Úředníci proti tomu podle stávající legislativy nemohou zakročit, protože tyto ženy mají všechny doklady v pořádku. Správa v cizinecké agendě se tak dle mého názoru často míjí se svým původním smyslem. Situace často spěje pouze k závislosti cizinců na těch, kdo jim jsou schopni dodat doklady vyžadované policií. Mám-li hodnotit současnou úroveň cizineckého a azylového zákona, asi bych vytkla především to, že jsou nepřehledné. Ne všechno lze

svádět na podřízenost normám Evropské unie. Vadí mi zejména časté změny terminologie nebo neustálé doladování zákonných definic.

Domyšleno do důsledků lze říct, že česká legislativa umožňuje i čistě ekonomickou migraci. Nikdy tu neexistovala politika nulové imigrace, jak tomu bylo v západní Evropě v sedmdesátých a osmdesátých letech. Nejsou tu žádné imigrační kvóty, a dokonce ani počty zamítnutých žádostí o povolení k pobytu nejsou vysoké. Problém je však v byrokratických překážkách - cizinec si například musí nejprve najít práci, pak odjet zpátky do své země a tam požádat o vízum na ambasádě. Tady jsou pak hledány obezličky v zákoně, tady se může uplatnit mafie, které migrantům „prodávají“ nejrůznější služby. Už proto, že většina cizinců není vlastně schopna díky složitosti procedury žádost správně podat, a tím pádem ji úřady ani nemusí zamítnout.

Pokud jde o přístup k migraci obecně, zaujímám pozici opatrného liberalismu. Vycházím z faktu, že lidé vždy hledali lepší podmínky k životu a vždy věděli, kde je hledat. A pokud by tomu nebránily závažné okolnosti, pokud by nebyli z hlediska bezpečnosti hostitelského státu nebezpeční, nesnažila bych se klást jim nepřiměřené překážky, právě proto, že tady je pak prostor pro hledání možností, jak obejít zákon, pro prodej mafiánských služeb, generovaných skupinami, které už mohou být opravdu nebezpečné. Kromě toho je nutné si uvědomit, že evropská integrace stojí na svobodě pohybu, tedy i na možnosti migrace. I uvnitř Evropy hledají lidé, možná na jiné úrovni než lidé ze třetích zemí, vhodné podmínky k životu. Naopak více energie bych směřovala k tomu, aby cizinci nebyli v České republice zaměstnáváni za horších podmínek než čeští občané. Budou-li mít stejné platy i hygienické podmínky, nebudou ohroženy standardy zaměstnaneckých práv platné v České republice.

Kateřina Jacques

Bezpečný internet

6. prosince 2007 proběhlo 6. zasedání spotřebitelského podvýboru, kterému předsedá poslankyně Věra Jakubková. Hlavním bodem zasedání, se po dohodě s poslankyní Gabrielou Kalábkovou (ČSSD), stalo téma „Bezpečného internetu“ s ohledem na možnost zvýšení ochrany zejména dětských uživatelů před nevhodnými produkty moderních počítačových technologií.

V rámci zasedání vystoupili zahraniční hosté: pan Patrice Chazerand a pan Jürgen Bänisch, zástupci ISFE –Interactive Software Federation of Europe. ISFE je organizací sdružující nejvýznamnější výrobce a distributory interaktivních her z evropských zemí. Je koordinátorem projektu PEGI, což je celoevropský informační systém, který podává informace o hrách, kde není na první pohled patrné, pro jakou věkovou skupinu jsou určeny. Cílem je zajistit, aby se dětem nedostávaly do rukou produkty, které neodpovídají jejich věku.

Zástupci ISFE uvedli, že tvůrci tohoto systému stále pracují na jeho dalším vylepšování a chrání spotřebitele i tím, že přímo doporučují rodičům podniky pro mladistvé, kde je nákup naprosto bezpečný.

Systému PEGI funguje např. v Rakousku, Velké Británii, Francii, na Islandu i v dalších zemích, kde již také přijali potřebnou legislativu.

Přítomní se shodli na tom, že je nezbytná široká diskuse nad tématem v rámci výborů Poslanecké sněmovny, jednotlivých resortů, např. MPO i spotřebitelských organizací a následně je možné zabývat se legislativní úpravou.

Věra Jakubková

Martin Bursík je ministrem životního prostředí rok a týden

Přesně jeden rok a jeden týden je Martin Bursík místopředsedou vlády a ministrem životního prostředí. Jaká je – ve stručnosti – bilance práce MŽP za tuto dobu? „Ochrana životního prostředí se stala významnou součástí politiky vlády. Prioritou je společná evropská politika ochrany klimatu a zlepšení kvality ovzduší a nakládání s odpady v České republice. Rok 2007 přinesl vyjednání investice téměř 150 miliard korun do životního prostředí z evropských fondů,“ shrnuje Martin Bursík.

Ministerstvo životního prostředí završilo minulý rok 20. prosincem, kdy evropská komisařka Danuta Hübner a ministr Bursík podepsali v Bruselu programový dokument Operačního programu Životní prostředí (OPŽP). Jde o historickou a neopakovatelnou příležitost pro investice do infrastruktury zásadně zlepšující životní prostředí. Schválením programu získáváme přístup k 5 miliardám eur, určených například na kanalizace, čistírny odpadních vod, zateplování, energetické úspory, využití obnovitelných zdrojů energie, zkvalitnění nakládání s odpady a odstraňování starých ekologických zátěží, omezování průmyslového znečištění a zlepšování stavu přírody a krajiny, environmentální vzdělávání, apod. MŽP vyřešilo tři roky zablokovaný a zapeklitý problém některých vodohospodářských smluv a otevřelo cestu ke splnění evropské směrnice o čištění odpadních vod. Státní fond životního prostředí, který je pro OPŽP zprostředkujícím subjektem, zpracovává již 700 žádostí o cca 18,5 miliardy Kč z první výzvy vyhlášené v červnu a přijímá projekty z dalších dvou výzev. První evropské peníze žadatelé dostanou již v únoru 2008. Prostředky na podobné projekty z OP Infrastruktura (2004 – 2006) byly beze zbytku úspěšně vyčerpány.

Začátek roku ovlivnil orkán Kyrill. Národní parky v Krkonoších i na Šumavě zabránily kůrovcové kalamitě i dopadům na turistický ruch. Vedení NP Šumava kvalitativně posunulo dopředu vztahy s obcemi v regionu a hodlá být obcím i krajům velmi aktivním partnerem.

V rámci reformního balíku byla schválená ekologická daňová reforma (EDR). Klíčový reformní krok znevýhodňuje paliva s vysokými emisemi skleníkových plynů a dalších znečišťujících látek a naopak podporuje zdroje obnovitelné a čisté - zavedl 1% spotřební daň na elektřinu a 10% na pevná fosilní paliva. Obnovitelné zdroje či zemní plyn pro vytápění domácností, podobně jako elektřina pro pohon veřejné dopravy, jsou od spotřební daně osvobozeny. Biomasa přechází do snížené 9% sazby DPH. Důležité je, že EDR je výnosově neutrální, stát z ní nezíská žádné prostředky. Výnos spotřebních palivových daní bude vyhodnocen a od ledna 2009 budou přiměřeně sníženy odvody sociálního pojištění a sníží se tak náklady na pracovní místa.

Zásadním problémem zůstává kvalita ovzduší, především koncentrace prachových částic (PM₁₀ a PM_{2,5}), Neklesají emise z domácností a stoupají ty z automobilové dopravy. Ministerstvo vládě úspěšně předložilo Národní program snižování emisí ČR s konkrétními

termínovanými úkoly, z nichž některé se vládě již podařilo splnit. Chystáme finanční zdroje, které umožní snazší výměnu kotlů na uhlí za ekologičtější topení i domácnostem.

Od září 2007 se do motorové nafty a od ledna 2008 do benzínu začala povinně přimíchávat 2 % biosložky. To má několikanásobný pozitivní efekt – mírné zvýšení energetické soběstačnosti, zdroj příjmů a jistoty pro podnikatele na venkově i benefit pro ovzduší a klima. Kapacity našich dodavatelů jsou dostatečné, biopaliva, ani suroviny k jejich výrobě nebude třeba dovážet. Další rozvoj biopaliv stanoví program, který dokončuje Ministerstvo zemědělství ve spolupráci s MŽP.

Vláda aktivně spolupracovala na společné evropské politice ochrany klimatu. Podíleli jsme se na přijetí závazku zvýšit podíl obnovitelných zdrojů energie na energetické spotřebě EU na 20 % do roku 2020 a snížit emise skleníkových plynů do roku 2020 o 20 % a do roku 2050 o 50 % oproti roku 1990. K tomu také přispěje závazný průměrný limit 120 g CO₂/km pro nové automobily na evropském trhu, ke kterému se Česká republika připojila.

Rozšířilo se spektrum látek evidovaných v Integrovaném registru znečištění (IRZ).

Aktivně bráníme ilegálnímu dovozu odpadů ze zahraničí do českých spaloven a na naše skládky. Připravujeme návrh velké novely zákona o odpadech pro zlepšení podmínek pro třídění odpadů. Obce a producenti odpadů budou zajišťovat možnost odpady (sklo, papír, plasty, nápojové kartony a bioodpady) třídít.

Nesprávný výklad zákona vedl počátkem roku k lavinové likvidaci alejí podél silnic hned v několika krajích. Kácení bylo zastaveno na základě společné výzvy ministrů životního prostředí a dopravy. Je připravena novela zákona o ochraně přírody a krajiny, která by měla nekontrolovanému kácení stromořadí účinně zabránit.

Vláda nepodpořila tzv. velkou variantu přehrady předpokládající zatopení celé obce Nové Heřminovy. MŽP společně s MZe dokončuje konkrétní návrh přírodě blízkých opatření protipovodňové ochrany obcí na Opavsku a malé varianty vodní nádrže.

Po letech příprav vláda schválila návrh MŽP na doplnění národního seznamu evropsky významných lokalit soustavy Natura 2000 pro panonskou oblast.

MŽP zamítlo žádosti o vyhledávání a průzkum ložisek zlata a uranu v ČR. Podle Státní surovinové politiky ČR není jejich těžba potřebná, a způsobila by vážné dopady na životní prostředí.

Ve vztazích s EU je pro MŽP prioritou ochrana klimatu a finalizace jednání o nové dohodě nahrazující Kjótský protokol. Debata o těchto tématech bude vrcholit v době, kdy ČR bude unii předsedat. MŽP je dobře, jazykově i odborně, připraveno a intenzivně spolupracuje s partnery z Francie a Švédska na přípravě osmnácti měsíců, kdy budou tyto země Unii předsedat.

Ve velmi krátké době bude MŽP prvním vládním úřadem, který ekologizuje svůj vozový park. Do roku 2014 má mít 25 % všech státních automobilů „čistý“ pohon. Podařilo se nám dosáhnout na evropský certifikát GreenLight, udělovaný za úsporné osvětlení, pokračuje provoz solární elektrárny na budově MŽP, úřad přechází z velké části na elektronický systém vnitřní komunikace apod.

Zcela zřejmými prioritami pro rok 2008 jsou ochrana klimatu, ochrana ovzduší a příprava českého předsednictví v Radě EU. V legislativě se soustředíme především na prosazení novely zákona o odpadech, novely obalového zákona a přípravu novely zákona o ovzduší. Budeme prosazovat splnění závazku zrušit omezenou odpovědnost provozovatelů jaderných reaktorů a podmínit vyhledávání hlubinného úložiště vyhořelého jaderného paliva souhlasem dotčených obcí.

Jakub Kašpar

V Poslanecké sněmovně proběhl seminář o protiraketové obraně

foto: Milan Mraček

Pod záštitou předsedkyně Poslaneckého klubu SZ Kateřiny Jacques se uskutečnil ve středu 16. ledna 2008 v prostorách státních akt Poslanecké sněmovny PČR odborný seminář Strany zelených o protiraketové obraně. Hlavním přednášejícím byl Philip Coyle. Semináře se zúčastnili i Ondřej Liška, Věra Jakubková a Olga Zubová.

Coyle byl za vlády prezidenta Clintona (1994 – 2001) náměstkem na ministerstvu obrany, kde řídil oddělení pro testování a hodnocení nových

zbraní a byl nejdéle sloužícím ředitelem tohoto oddělení v celé jeho dvacetileté historii. Z této pozice byl hlavním poradcem prezidenta a ministra obrany USA v otázce testování a hodnocení zbraňových systémů.

V době jeho působení na ministerstvu obrany patřil k jeho hlavním úkolům dohled nad hlavními střelnicemi a testovacími základnami ministerstva obrany po celých Spojených státech. Dohlížel na testy a hodnocení více než 200 nových zbraňových systémů, o kterých podával pravidelné zprávy Kongresu a ministru obrany. V roce 2000 se mimo jiné osobně zúčastnil neúspěšného testu antiraketky na ostrově Kwajalein.

Ve své dvouhodinové přednášce Philip Coyle, který je znám svým skeptickým názorem na případné vybudování radarové základny na území České republiky, hovořil nejen o současné raketové výzbroji Iránu, který je americkou stranou považován za potencionální hrozbu Evropy, ale i o procentuelní úspěšnosti a taktice protiraketové obrany. Philip Coyle zmínil i příklad Kanady a Jižní Koreje, které od budování protiraketové obrany ustoupily a následně zodpovídal dotazy posluchačů.

Na závěr se ujal slova Milan Hlobil, vysokoškolský pedagog z Univerzity obrany v Brně, který se více než 40 let věnuje radiolokaci, který pohovořil o zdravotních rizicích plánované radarové základny.

Milan Mraček

Ženy v politice

Věra Jakubková je velkou příznivkyní a podporovatelkou žen a dívek se zájmem o věci veřejné. Ráda proto přijímá pozvání k besedám i rozhovorům na toto téma a sama vyhledává příležitosti, jak dívkám a ženám pomoci ke vstupu do politiky.

Název „Ženy v politice“ uváděl hned 3 akce, jejímž společným jmenovatelem byly ženy a to beseda v ostravském klubu Fiducia a dva rozhovory s vysokoškolačkami, které na toto téma prováděly průzkum a psaly odbornou práci.

Kromě toho, že přijala nabídku Fóra 50% na zajištění neformálních stáží pro ženy –politicky v rámci projektu Otevřená univerzita, připravuje Věra Jakubková vlastní seriál workshopů zaměřený na dovednosti potřebné pro práci na poli veřejných aktivit.

Přislíbila také účast v projektu „Woman Is The Nigger of the World (Žena je otrokyně světa – John Lennon), který je zaměřen na širokou veřejnost a jeho cílem je netradiční (tvořivou) formou seznamovat s problematikou násilí na ženách. Iniciátorem projektu je občanské sdružení Templ, které provozuje v Ostravě stejnojmenný klub ve spolupráci s odborníky na tuto problematiku.

Věra Jakubková

Martin Bursík jednal v Londýně hlavně o klimatu

Ve středu 16. ledna 2008 odcestoval Martin Bursík na pracovní návštěvu Londýna. Hlavním tématem celé série schůzek byla ochrana klimatu a chystaný energeticko-klimatický balíček.

„Velká Británie je velmi aktivní v politice ochrany klimatu. Proto chceme navázat s britskými kolegy co nejužší spolupráci, která bude potřebná i pro úspěšný průběh osmnáctiměsíčního francouzsko-česko-švédského předsednictví EU,“ řekl Martin Bursík a doplnil: „Na potřebě okamžité akce pro ochranu klimatu se v Londýně shodují jak vládní, tak opoziční politici“.

Po čtvrtelní pracovní snídani s českým velvyslancem ve Velké Británii Janem Winklerem vedl Martin Bursík nejprve jednání s ministrem (Secretary of State) životního prostředí, výživy a rozvoje venkova Hillary Bennem. Jednal ale i s jeho stínovým protějškem Peterem Ainsworthem, s ministrem energetiky Malcolmem Wicksem a zvláštním zmocněncem pro změny klimatu Johnem Ashtonem. Martin Bursík se rovněž setkal se zástupci britské odborné veřejnosti – profesorem Dietrem Helmem z Oxfordské univerzity, Sirem Brianem Hoskinsem, generálním ředitelem Granthamova institutu pro klimatické změny a Williamem J. Kellerem, ředitelem společnosti Falck Renewables.

Jakub Kašpar, Milan Mraček

Spolupráce s Českou asociací sport pro všechny

Kateřina Jacques se v prostorách Poslaneckého klubu Strany zelených setkala s předsedou České asociace Sport pro všechny (dále jen ČASPV), doc. Jiřím Laurencem. ČASPV je největší organizace v České republice, která má ve svém programu zařazen rekreační sport i jiné rekreační pohybové aktivity, rekondiční cvičení a zdravotní tělesnou výchovu. Za cíl si klade soustavně a účinně přispívat ke zdravému vývoji co největšího počtu dětí a mládeže, k rozvoji zdatnosti a výkonnosti všech sociálních vrstev dospělé populace a zachování kondice starších občanů.

Během setkání Kateřina Jacques připomněla, že Strana zelených upřednostňuje podporu nevykonnostní tělesné výchovy. Mimo jiné proto, že sport na profesionální bázi si dokáže finanční prostředky sám vygenerovat.

Zájem o pokračování spolupráce s ČSAPV potvrdil i Ondřej Liška, který jako nový ministr školství, mládeže a tělovýchovy zařadil

Mezinárodní konferenci sportu pro všechny a 2. festival Sportu pro všechny. Svou záštitou festival podpořil i Martin Bursík.

Milan Mraček

Novela „horního zákona“

Už více než tři čtvrtě roku spolupracuje poslankyně Věra Jakubková s Ministerstvem životního prostředí, obcemi, nevládními organizacemi a odborníky na přípravě novelizace tzv. horního zákona (o ochraně a využití nerostného bohatství). Změna se dotýká i řady dalších právních norem a to zákona o geologických pracích, zákona o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě i zákona o České inspekci životního prostředí a o její působnosti v ochraně lesa. Nyní probíhá vypořádání připomínek jednotlivých resortů k textu novely.

Věra Jakubková považuje současnou právní úpravu nejen za zastaralou, ale také za protiústavní. Za největší nedostatky, které je třeba odstranit, označila následující:

- omezení vlastnického práva, jednoho ze základních lidských práv dle čl. 11 Listiny základních práv a svobod. Vlastníci pozemků, na nichž je vyhlášeno chráněné ložiskové území, ztrácí právo na svém pozemku realizovat cokoli, co není spojeno s těžbou. Své právo nemohou hájit ani v soudních řízeních.

- časově neomezenou platnost rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru, která blokují rozvoj obcí.

- nemožnost přezkumu vydaných povolení k těžbě, které neodpovídají současným standardům ochrany zdraví lidí a životního prostředí.

- neexistence ustanovení a lhůt, které by zajistily poskytnutí potřebných materiálů pro podání návrhů na odpis zásob z důvodů jiného převažujícího veřejného zájmu.

Novelizaci horního zákona v dopise zaslaném ministru životního prostředí doposud podpořilo více než 30 obcí a více než 40 nevládních organizací.

Věra Jakubková

Střípky ze zelené činnosti

- **Věra Jakubková** navštívila kutnohorskou radnici. Dostalo se jí cti od místních radních odemknout vlastnoručně velkou **zasedací síň Vlašského dvora** - sídla českých králů. Dále ji pak čekalo přátelské setkání s místními zelenými.

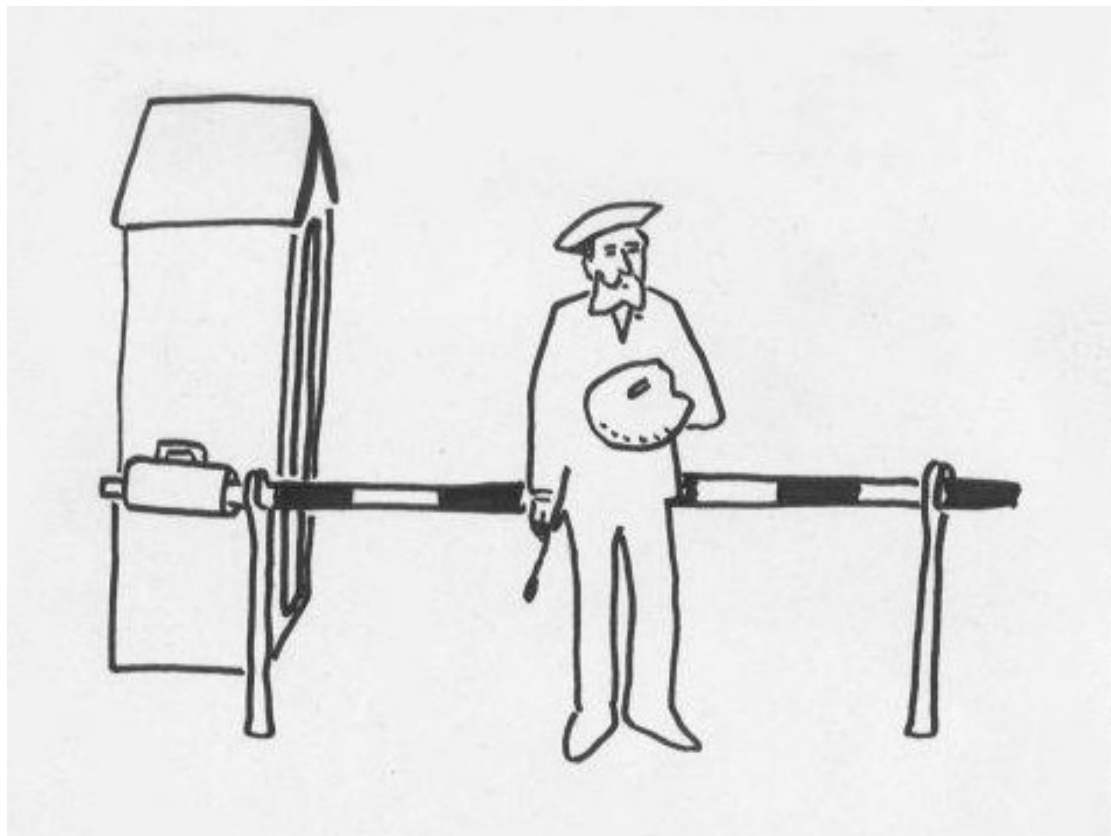
- Přemysl Rabas **se jako vodič Baltazarova velblouda účastnil pochodu Tří králů v rámci** charitativní Tříkrálové sbírky **České charity v Chomutově**.

- Kateřina Jacques **se zúčastnila** tisková konference občanského sdružení Jordan-CZ-EU **k pochodu pravicových extremistů centrem Plzně, která proběhla dne 8. ledna 2008 v prostorách Poslanecké sněmovny PČR.**• **Kateřina Jacques** podpořila dokument vyzývající ke **zjednodušení podmínek získání víz pro občany Běloruska**, který zpracovala česká Asociace pro mezinárodní otázky a polská Batoryho nadace.

- Ondřej Liška **během svého brněnského výjezdu, během kterého** předal ocenění k 10. výročí založení fakulty sociální studií MU, **poobědval s prezidentským kandidátem** Janem Švejcarem.

- **Plesu**, který uspořádali **zelení z Moravskoslezského kraje** v Karviné, se zúčastnili **Věra Jakubková** a **Olga Zubová**.
- Dne 15. ledna se uskutečnila **volba nového vedení Poslaneckého klubu SZ**. Předsedkyní byla opět zvolena **Kateřina Jacques**, první místopředsedkyní **Olga Zubová** a místopředsedou **Přemysl Rabas**.
- **Pod záštitou** Kateřiny Jacques **se dne 16. ledna 2008 uskutečnil ve Státních aktech PS PČR odborný** seminář o protiraketové obraně, **kde jako** hlavní host vystoupil P. Coyle.
- Ochrana klimatu **byla náplní londýnské cesty** Martina Bursíka, **při které se mj. setkal se svým protějškem Hillary Bennem**.
- Ondřej Liška **jednal s představiteli** školských odborů **o postavení učitelů i o problematice platů ve školství**.
- Dne 18.ledna 2008 přijal **Ondřej Liška eurokomisaře** pro vzdělávání a kulturu **Jána Fígela**.
- **Olga Zubová** a **Věra Jakubková** seznámily dne 19. ledna 2008 **účastníky krajské konference v Olomouci** s činností Poslaneckého klubu SZ.
- **Problematika učňovského školství a operačních programů** byla námětem jednání **Ondřeje Lišky** s prezidentem **Hospodářské komory České republiky** Jaromírem Drábkem.

Kresba na konec

kresba : Milan Mraček

**Evropou bez hranic.
21. prosince 2007 vstoupila ČR
do schengenského prostoru.**

Strana zelených

Poslanecký klub Strany Zelených

Sněmovní 4, 118 26 Praha 1
tel.: 257 172 097 fax: 257 530 705
e-mail: milan.mracek@zeleni.cz
Vydáno dne 25. 1. 2008